

РЕШЕНИЕ

№ 3790

гр. София, 05.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 23.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Владова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **650** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Производството е образувано по жалба и уточнение на жалбата (стр. 17 от делото) на М. Б. Д. от [населено място] срещу мълчалив отказ на Директора на дирекция „Общински строителен контрол“ при СО да бъде поправена явна фактическа грешка в заповед № РД – 20 – 126 от 11.08.2009г. на Директора на дирекция „Контрол по строителството“ (чиито правоприемник е директора на дирекция „О.“) за премахване на лека ограда в имота на жалбоподателя.

В жалбата си жалбоподателят навежда доводи за незаконосъобразност на мълчаливия отказ, тъй като твърди, че е налице явна фактическа грешка в заповедта, чиито адресат е и съответно твърди, че макар за органа да съществува задължение за произнасяне, той не се произнася. Иска оспореният мълчалив отказ да бъде отменен и преписката да бъде върната на административния орган за произнасяне.

Ответникът Директорът на дирекция „Общински строителен контрол“ при СО с придружително писмо изпраща административната преписка и посочва, че заповед № РД – 20 – 126 от 11.08.2009г. е била оспорена от жалбоподателя в това производство и жалбата е била отхвърлена и че след това е допусната поп правка на очевидна фактическа грешка в решението. Конкретно по жалбата, по която е образувано това производство не изразява становище.

Жалбоподателят е подал искане с вх. № ТК – 08 – 00 – 138 от 19.12.2012г. до Директора на дирекция „Общински строителен контрол“, с което е поискал

отстраняване на явна фактическа грешка в заповед № РД – 20 – 126 от 11.08.2009г. По силата на чл. 149 ал. 2 от АПК мълчаливият отказ може да се оспори в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е трябвало да се произнесе. В конкретния случай срокът за произнасяне по искането е 14 дневен и е изтекъл на 03.01.2013г. От този момент е започнал да тече едномесечният срок по чл. 149 ал. 2 от АПК за оспорване на мълчаливият отказ. Жалбата е подадена на 08.01.2013г., т.е. в законоустановения срок за оспорване на мълчалив отказ. Жалбата е подадена от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана о същество жалбата е основателна.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Видно от представените по делото доказателства жалбоподателят е подал искане с вх. № ТК – 08 – 00 – 138 от 19.12.2012г. до Директора на дирекция „Общински строителен контрол”, с което е поискал отстраняване на явна фактическа грешка в заповед № РД – 20 – 126 от 11.08.2009г. В искане не е точно конкретизирана явната фактическа грешка, чието отстраняване се иска.

Жалбоподателят в това производство като адресат на заповед № РД – 20 – 126 от 11.08.2009г. е оспорил същата пред съда, като по тази жалба е постановено съдебно решение № 4477 от 19.10.2011г. на АССГ, 31 състав, с което е отхвърлена жалбата срещу заповедта. С искане е поискано и отстраняване на явна фактическа грешка в посоченото решение, което искане е уважено с решение № 5524 от 22.10.2012г. на АССГ, 31 състав.

По искането вх. № ТК – 08 – 00 – 138 от 19.12.2012г. е постановен оспореният в това производство мълчалив отказ.

Разгледана по същество жалбата е основателна по изложените по – долу съображения. Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, на първо място, че искането е отправено до компетентен орган, в чиито правомощия е да постанови искания акт за поправка на очевидна фактическа грешка. На второ място оспореният в това производство мълчалив отказ е издаден и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, при неспазване на изискването за форма, както и при несъответствие с материално правни разпоредби, по съображенията изложени по - долу.

На първо място съгласно разпоредбата на чл. 62 ал. 2 от АПК „Очевидни фактически грешки, допуснати в административния акт, се поправят от органа, който го е издал, и след изтичане на срока за обжалване. За поправката на очевидни фактически грешки се съобщава на заинтересованите лица. Решението за поправянето подлежи на обжалване по предвидения в този кодекс ред”. Видно то цитираната разпоредба очевидни фактически грешки в издадени от административните органи актове се поправят и в случаите, когато административните актове са влезнали в сила, както е в конкретния случай. Логиката на законодателя е да съществуват валидни, а не събъркани административни актове. Във връзка с цитираното, когато е подадено искане за поправка на очевидна фактическа грешка в административен акт от лице

адресат на същия, както е в конкретния случай, то за административния орган възниква задължение да се произнесе по искането като направи преценка за това дали е налице фактическа грешка или не.

На второ място според чл. 29 ал. 1 от АПК производството по издаването на индивидуален административен акт започва по устна или писмена молба на лицето. В конкретния случай такава подадена – подадено е искане за издаване на акт – решение за поправка на очевидна фактическа грешка. Оттам нататък следва задължението на административният орган да се произнесе по направеното искане. Съобразно разпоредбата на чл. 59 ал. 1 от АПК „Административният орган издава или отказва издаване на акта с мотивирано решение”, а съобразно чл. 58 ал. 1 от АПК „Непроизнасянето в срок се смята за мълчалив отказ да се издаде актът”. Посочената норма на чл. 59 ал. 1 от АПК разписва формата на издаване на акта, а именно писмена, като задължително при издаването на акта се излагат мотиви. В конкретния случай с постановяване на мълчаливия отказ е нарушено изискването за форма на административния акт, а именно – същият следва да е в писмена форма и да е мотивиран, а не е. Това, че въобще не е издаден акт в писмена форма без да са и изложени мотиви за това е самостоятелно основание за отмяна на мълчаливия отказ като незаконосъобразен.

На следващо място съгласно чл. 35 от АПК административният орган изяснява фактите и обстоятелствата от значение за случая, а съгласно чл. 36 ал. 1 от АПК доказателствата се събират служебно от административния орган. Съгласно чл. 36 ал. 2 от АПК страните оказват съдействие на органа при събиране на доказателствата, като представят всички доказателства, които се намират у тях. Видно от доказателствата по делото жалбоподателят е направил искане за поправка на очевидна фактическа грешка, в което обаче не става ясно точно каква фактическа грешка следва да се поправи. Поради това съдът не може да разреши спора по същество, тъй като не може да установи поправянето на каква фактическа грешка се иска и съответно дали действително е налице такава. Това обаче не прави искането неоснователно, а мълчаливият отказ – законосъобразен, а напротив. В този случай е възникнало задължение на органа да укаже на искателя да отстрани недостатъците в искането си по реда на чл. 30 от АПК. И съответно след това и като събере всички относими към случая доказателства да се произнесе по искането.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав намира, че оспореният пред него мълчалив отказ на Директора на дирекция „О.” е незаконосъобразен, постановен при неспазване на изискванията за форма и допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и като такъв следва да се отмени. Във връзка с изложената по – горе неяснота в искането обаче настоящият състав намира, че не може да разреши спора по същество, а преписката следва да бъде върната на административния орган за произнасяне след събиране на съответни доказателства и след като направи преценка дали искането за отстраняване на очевидна фактическа грешка е основателно съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в това решение.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2, чл. 173 ал. 2 и чл. 174 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на Директора на Дирекция „Общински строителен контрол” при СО да бъде поправена явна фактическа грешка в заповед № РД – 20 – 126 от 11.08.2009г. на Директора на дирекция „Контрол по строителството” (чиито правопреемник е директора на дирекция „О.”) по искане вх. № ТК – 08 – 00 – 138 от 19.12.2012г. на М. Б. Д. от [населено място].

ИЗПРАЩА преписката и задължава Директора на дирекция „Общински строителен контрол” при СО за произнасяне съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в това решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

Препис от решението на основание чл. 138 от АПК да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: